

Datum: 2017-03-16
Vår referens:
Maria B Olofsson
Ert datum: 2017-01-24
Er beteckning: N2017/00222/HL

Till:
Regeringskansliet
Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Remissvar: SOU 2017:1 Slutbetänkande av Parlamentariska landsbygdskommittén

Riksförbundet Sveriges Museer tar tillvara och driver den svenska museisektorns gemensamma intressen. Vi företräder drygt 220 medlemsinstitutioner från hela landet. Sveriges Museer har beretts möjlighet att yttra sig över betänkandet SOU 2017:1: *För Sveriges landsbygder – en sammanhållen politik för arbete, hållbar tillväxt och välfärd.*

Svenska museer finns över hela landet och lockar årligen 26,5 miljoner besökare (Myndigheten för kulturanalys 2015). Museerna är en samhällskraft och en katalysator att räkna med vilket väl beskrivs i den föreliggande kulturarvspropositionen 2016/17:116.

Därför ser vi det som en brist i betänkandet att de förslag som handlar om tillgång till kultur är vaga, att kulturarv beskrivs snävt och att museer överhuvudtaget inte nämns. Vi saknar kopplingarna till kulturarvspropositionen och de insikter som genererats i samband med framtagandet av denna.

I betänkandet nämns tillgängligheten till kommersiell service, välfärdstjänster och kultur i kapitel 6 och kulturen i synnerhet i kapitel 6.5 där det står om kulturens förmåga att skapa ekonomiska värden, att stärka social sammanhållning och bidra till attraktiva livsmiljöer i landsbygden samt där deltagandet beskrivs utifrån en rapport från Myndigheten för Kulturanalys. I den skrivningen förbigås kulturarvet och museerna. Är det till exempel så att även antalet museer riskerar minska ytterligare i glesbefolkade områden? Hos oss har vi bilden av att antalet museer ökar. Vi vet att antalet besökare totalt sett ökat till museerna vilket ger en allt viktigare roll i samhället, något som också poängteras i kulturarvspropositionen. En basal grund för att skapa tillgänglighet handlar om att över huvud taget kunna komma till museet eller att museet ska kunna komma till deltagarna, högst vardagliga hinder som våra medlemmar rapporterar om. Frågan om digitalisering och spridning är därför oerhört viktig men minst lika viktigt är fungerande kommunikationer.

I kapitlet 6.7, *Kulturen behöver bli mer tillgänglig i landsbygderna* konstateras en obalans mellan olika stora och små kommuner där kultursamverkansmodellen lett till små förändringar i bidragsfördelningen. Samtidigt mynnar kapitlets förslag endast ut i fortsatta uppdrag till Statens kulturråd och Myndigheten för kulturanalys vilket vi ser som problematiskt då man tappar helheten av kulturens effekt inom samhällspektrat och begränsar ansvaret. Kulturens, kulturarvets och museernas positiva effekter för samhället bör beaktas inom flera politikområden, inte minst

de ekonomiska och sociala. Vi vill därför peka på kulturarvspropositionen (kapitel 5.3) och dess skrivning kring kulturarvets mångfaldiga värden: för minne kunskap och bildning, för skapande av identitet och gemenskap och *inte minst* för byggandet av ett hållbart samhälle.

Vi vill avslutningsvis poängtera museerna som tillgänglig resurs för samhället i hela landet; genom att vara motorer i besöksnäringen, kompletterande platser för lärande och insikt samt platser som för människor samman.

Beslut om remissvar har fattats vid styrelsemöte den 16 mars.

Maria Jansén
Ordförande

Mats Persson
Generalsekreterare